JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXIII. DONDERDAG den 20sten MAART 1845. No. 12.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 7 Maart 1845.

TER vervulling der door het overlyden van J. H. Bitter in de Brigade Marechausée ontstane vacature, is by beschikking van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, in dato 4 dezer No. 111, als zoodanig benoemd Johann Reinhard Molino.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 7 Maart 1845.

DE Heer Robert Conn Jr., by beschikking van den HoogEdel Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, dd. 5 dezer No. 112, gekwalificeerd zynde om, gedurende de ziekte van den Heer H. N. Pietersz, deszelfs functien van Wykmeester van Scharlo waartenemen, zoo wordt zulks ter kennisse van het algemeen gebragt.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 Maart 1845.

ALZOO de persoon van *JACOBUS STERLING*, alhier woonachtig, als generale gemagtigde van *ADELAIDA ELLIS*, wonende te Puerto Cavello, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de slavin NICASIA, oud 23 jaren, dochter van CATHALINA en haar zoontje LEONARD MARTIS, oud 4 maanden, aankomende voornoemde *ADELAIDA ELLIS*, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een ieder, die eenig regt of pretentie op de genoemde slaven mogt sustineren, optereopen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Griffie van de Regtbank.

KENNISGEVING.

KRACHTENS autorisatie van de Regtbank dezer kolonie, verleend by vonnis dd. 25 February dezes jaars, in zake *CATHARINA ELIZABETH EMAN*, contra haren echtgenoot *SEBASTIAAN YRAUSQUIN*, wordt hierby bekend gemaakt: dat by evengemeld vonnis, de band des huwelyks tusschen de genoemde *CATHARINA ELIZABETH EMAN* en *SEBASTIAAN YRAUSQUIN* bestaan hebbende, wegens moedwillige verlating aan zyde van den laatstgenoemde, gedissolveerd is, met admissie aan de eerstgenoemde, om, des verkiezende, een ander huwelyk aantegaan; en dat de genoemde *SEBASTIAAN YRAUSQUIN*, als de schuldige party, daarby verklaard is, vervallen en verstoken te zyn van alle baten en voordeelen, die hem anders uit het tusschen hem en de genoemde *CATHARINA ELIZABETH EMAN* bestaan hebbende huwelyk toekwamen, en die hy deswege zou hebben kunnen of mogen genieten.

Curaçao den 13 Maart 1845.
De Griffier by de Regtbank voormeld,
A. BEAUJON.

Uit het Hanoversche. De bybelvereeniging voor het koningryk Hanover, onder het voorzitterschap van de drie ministers von Arnswaldt, von Meding en von Stralenheim, heeft haar acht en twintigste jaarlyksche verslag bekend gemaakt, hetwelk handelt over de werkzaamheden der vereeniging in het jaar 1843. In de nota's, welke aangaande andere vereenigingen by dit verslag gevoegd zyn, bevinden zich, onder anderen, eenige data's nopens de Noord Amerikaansche bybelcompagnie. Deze heeft in het jaar 1843 eene ontvangst gehad van 135,000 dolls.(200,000 Rthl) en 277,000 heilige schriften of boeken verspreid. By gelegenheid van haar jongste jaarlyksche feest, bragt doctor Bethune den nestoriaanschen bisschop, Marcus Johannes, die uit Perzië, met het doel van een bezoek, in Noord Amerika verwylde, in de vergadering binnen. Deze bisschop verscheen aldaar in zyn vol oostersch kostuum, en ontving van den president onder eene feestelyke aanspraak, een' prachtig gebonden kwartobybel, op welks eerste bladzyde geschreven stond: „ deze heilige schrift schenkt de Amerikaansche bybelcompagnie aan Marcus Johannes, bisschop van Korumiah in Perzië." De bisschop antwoordde in het Syrisch, hetwelk vertaald, hierop neerkomt:

„ Hoe schoon en smaakvol is deze bybel gebonden; doch hoeveel schooner en heerlyker is deszelfs inhoud! Het boek is kostbaarder dan goud. Zie hier een boek, hetwelk ik uit myn land heb medegebragt; hoe steekt hetzelve af by dezen schoonen bybel en toch bevat hy hetzelfde dierbare woord: het is het Nieuwe Testament. Het is een handschrift op pergament, vóór 642 jaren geschreven. Sedert onheugelyke jaren heeft ons volk slechts zeer weinige bybels bezeten, en toch was ons Gods woord zoo dierbaar, dewyl het ons kracht en troost gaf, wanneer de Mahomedanen ons verdrukten en ons niet alleen voor de dwaalleer des valschen profeets, maar ook voor de verzoekingen der tot ons gekomene Roomsche priesters bewaarde. Ons volk, ten getale van 40,000 menschen, hebben slechts 6 of 8 zulke afschriften van het Nieuwe Testament als dit onder zich. Wy smeeken de bybelvereeniging, dit getal te willen vermeerderen en ons hongerig volk het brood des levens te geven. Andere volken van dat onverlichte Oosten zien met ons naar ulieden uit en hopen bybels van ulieden te ontvangen. Ik hoorde onlangs met verbazing van den secretaris Brigham, dat de vereeniging wel 1000 bybels in eenen dag kon laten drukken. Hoe heerlyk ware het, indien het werk van eenige dagen door deze vereeniging aan myn land geschonken, en toegezonden wierd; hoe spoedig zou het dan Amerika gelyken!— Wy behoeven meer, dan iets, bybels.— Wy zyn arm, maar dat zou ons ryk maken. Zoudt gy ons die bybels willen geven?"— Dit verzoek werd ingewilligd, dewyl men, in den laatsten tyd, byzonderlyk de aandacht gevestigd heeft op dit volk, de Nestorianen, eene oude christelyke geloofs secte in het Oosten. Een ingesteld onderzoek heeft tot de merkwaardige ontdekking geleid, dat deze christelyke Nestorianen in Perzië, alsmede de 20,000 in hun midden wonende joden, ware nakomelingen zyn der voor verloren gehouden tien stammen van Israël, die 600 jaren voor Christus naar Assyrië weggevoerd werden.

Uit Rome werd geschreven, dat de heilige vader zich eerlang in het zeer zeldzaam geval zal bevinden, van de nietig verklaring van een huwelyk uit te spreken; de omstandigheden, die hiertoe aanleiding zullen geven, zyn de volgende:

In 1824 is te Brescia een ongehuwd heer, met name Della Croce komen te overlyden, een vermogen van omstreeks de 700,000 lires (350,000 gulden) nalatende, en by testament beschreven hebbende, dat al zyne nagelaten goederen door de uitvoerders van zyn testament gereälisseerd en de opbrengst er van, gedurende de twintig eerste jaren na zyn overlyden, op renten uitgezet moest worden, na verloop van welken termyn over het aldus opgeloopen kapitaal beschikt moest worden, overeenkomstig een by het testament gevoegd verzegeld codicil.

De termyn van twintig jaren thans verstreken zynde, hebben gedachte executeuren van het testament het codicil geopend en daarin de volgende bepaling gevonden: „ De testateur legateert aan de instellingen van weldadigheid van Brescia en van Milaan de som van 200,000 lires; hy legateert gelyke som aan de natuurlyke dochter, die hy in 1820 by zekere juffer F.... heeft verwekt en stelt tot zynen algemeenen erfgenaam een' natuurlyken zoon, in 1818 uit zyne verkeering met eene juffer B.... geboren."

Nu heeft men nazoek gedaan naar de gestelde legataris en den benoemden erfgenaam; en het is gebleken, dat zy, onbewust van hunne bloedverwantschap— want de registers, in welke hunne doopacte zyn opgeteekend, maken geene vermelding van den naam van den vader—in het tegenwoordige jaar 1844 zich te zamen wettelyk in den echt hebben verbonden.

De beide echtelingen hebben zich oogenblikkelyk, op bevel van het gezag, van elkander gescheiden, en de vrouw heeft de wyk in een klooster genomen. Gelukkig is er noch kind, noch zwangerschap. De stukken, deze zaak betreffende, zyn naar de pauselyke kanselary te Rome opgezonden, en naar alle waarschynlykheid zal het huwelyk door zyne heiligheid worden verbroken en nietig verklaard.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 Maart 1845.

ALZOO de persoon van *CHARLES B. DEBROT*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den hem in eigendom aankomenden slaaf ROBERT, oud 23 jaren, zoon van BERNADINA, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 Maart 1845.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 29 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 21 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

J. L. Henriquez.
José Maria Pando.
Mr. Basden.
Jos. Curiel.
Jeos. D. C. Gomez.
D'Acosta Gomes.
J. B. Wolff.
M. A. Correa. Jr.

Curaçao den 20 Maart 1845.
De Commis, belast met de post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

C U R A Ç A O.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

Maart 14, eng. brik Llama, J. M. Modsley, Trinidad.
—— 17, ned. golet Maria, H. Ernst, Maracaybo.
—— — ned. golet Amelia, A. B. Langlois, Bonaire.
—— — eng. stoomschoener Warrington, F. R. Cobb, Margaritha.
—— 19, venez. schoenerbrik Napoleon, W. Preston, Jamaica.
—— — venez. golet Dos Hermanos, M. Romero, Paraguana.

UITGEKLAARD.

Maart 15, ned. golet Essex, O. Roijer.
—— 18, ned. golet La Beauté, W. F. G. Ellis.
—— — eng. stoomschooner Warrington, F. R. Cobb.
—— — eng. brik Llama, J. Modsley.
—— 19, venez. bark Resolucion, E. Peña.
—— — eng. golet Unicorn, C. Simmons.
—— 20, ned. golet Maria Louisa, C. B. Raven.
—— — amk. brik Allen, J. L. Manson.
—— — venez. schoenerbrik Napoleon, W. Preston.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

MAART 1845.

L. K. Zaturdag den 1 te 5 u. 35 m. 'smorgens.
N. M. Zaturdag den 8 te 2 u. 1 m. 'snachts.
E. K. Zaturdag den 15 te 9 u. 17 m. 'savonds.
V. M. Zondag den 23 te 3 u. 43 m. 'snamiddags.
L. K. Zondag den 30 te 0 u. 25 m. 'snamiddags.

Wy hebben deze week voor de eerste maal een yzeren stoomvaartuig in de haven gehad. Het is eene engelsche koopvaardy stoomschoener, van veertig paarden kracht, de WARRINGTON, gevoerd door kapitein COBB. Dit vaartuig is op eenen proeftogt; het gouvernement der Republiek van Venezuela is in koop van hetzelve voor de som van 40,000 dollars en heeft eene commissie aan boord, waarvan de Commodore J. D. DANIELS aan het hoofd is. Behalve deze commissie bevinden er zich verscheidene Heeren als passagiers aan boord, onder dewelken de Heer J. P. ADAMS, Consul der Vereenigde Staten te La Guayra. Het vaartuig is reeds te La Guayra, Cumana, Barcelona en andere havens van Venezuela aangeweest; het komt laatst van Margaritha en is Woensdag namiddag uit deze haven naar Puerto Cabello vertrokken.

Uit *El Correo de Ultramar*.

Uit Hamburg wordt onder dagteekening van den 22 November jl. het volgende gemeld:—

"De senaat en het collegie der ouden in Hamburg hebben zich voor de emancipatie der Israëlieten verklaard. Tot deze daad van regtvaardigheid werden onze beide voornaamste staatsligchamen voornamelyk bewogen door de onnoemelyke opofferingen, welke de Joden van Hamburg ten behoeve der menigvuldige slagtoffers van den brand van Mei 1842 gedaan hebben, en nog meer door den geest van liefdadigheid en vaderlandsliefde, waarmede deze Israëlieten over het algemeen zich sedert langen tyd bezield toonen.

"In der daad men heeft erkend, dat het vyf zesde gedeelte der Israëlitische bevolking van Hamburg, dat zoo veel wil zeggen als: al de Joden, welke eenige middelen bezitten, door jaarlyksche meer of min belangryke giften tot ondersteuning der Christen ingezetenen bydragen, en dat er geene inrigting of vereeniging ten algemeenen nutte bestaat, welke onder hare leden niet een groot aantal Joden telt.

"De emancipatie of gelykstelling der Joden onder ons zal, naar men verzekert, volkomen zyn, buiten de eenige uitzondering dat zy geen deel van den senaat zullen kunnen uitmaken, hetwelk ook onmogelyk zou kunnen, dewyl alle plegtige en openbare acten des senaats zeer naauw met godsdienstige plegtigheden verbonden zyn, waaraan niemand deel kan nemen, die niet tot de heerschende godsdienst, dat is het Christendom, volgens de Augsburgsche Confessie, behoort, zoo dat, eveneens de Christenen van andere gezindheden zich de facto van onzen senaat uitgesloten zien."

Uit Berlyn wordt, onder dagteekening van den 28 November, het volgende geschreven:—

"Thans wordt onderhandeld over een nieuw plan van kolonisatie aan de westkust van Afrika. Dit plan verdient byzondere opmerking, omdat de keurvorst van Brandenburg een domein op dat grondgebied verkregen heeft. De Kaap Mount ligt tusschen Sierra Leone en de kolonie Liberia, en grenst ten zuiden en oosten aan de kleine Kaap Mount en ten noorden aan de rivier Sugarie. De Zwarte Koning Fenatora heeft op den 23 February 1841 dat grondgebied afgestaan, onder de bescherming van Groot Brittannien, aan de Heeren George Clavering Redman en Theodorus Cauvt, ten einde werkzaam te zyn in de afschaffing van den slavenhandel. De Heer Redman, die zich thans in Berlyn bevindt, tracht medewerkers te erlangen ter stichting eener kolonie. Volgens zyn voordragt bestaan er groote voordeelen voor de kolonisten, niet alleen wat aangaat de voortbrengselen van den landbouw en den handel, maar ook wegens de ryke goudmynen, welke er bestaan en nog nooit bewerkt zyn geworden."

Wetenschappelyke berigten.

Er zyn nog eenige punten op den aardbol, welke met deszelfs bewoners nog niet geheel bekend zyn; waar opsporingen begonnen maar onvoltooid gebleven zyn; waar men het aangevangene werk gestaakt en niet voort heeft gezet. Men had reeds lang verwacht, dat in dezen tyd van algemeenen vrede en diepe rust de gouvernementen, vooral het engelsche gouvernement, deze opsporingen zouden voortzetten; doch zulks heeft tot nog toe geen plaats gehad. Zoo is dan het vraagstuk van den noordwester doortogt van Amerika nog niet geheel opgelost.

De zeekust van Noord Amerika, van de Stille Zuid Zee af tot aan den Atlantischen Oceaan, is opgespoord geworden, op een klein gedeelte kustland na aan den Atlantischen Oceaan, waar men de opsporing door den inval van den winter heeft moeten staken. Er zyn eenige jaren verloopen, dat men het gestaakte werk niet heeft voortgezet, en het is nu eerst dat wy vernemen, dat het engelsch gouvernement besloten heeft zulks te doen en eene nieuwe expeditie naar het noordooster gedeelte van Amerika te zenden.

Eene andere gestaakte ontdekkings reis is die ter opsporing van het verbazende groote meer van zoet water in Nieuw Holland.

De inboorlingen uit Nieuw Holland, die het engelsche etablissement aan den Zwanen rivier bezochten, verhaalden dat er in het binnenland van Nieuw Holland zulk een uitgestrekt meer van zoet water is, dat er een menschen leeftyd vereischt wordt om hetzelve rond te wandelen; dat is: als een knaapje deze wandeling aanvangt, hy een grysaard zou wezen op het tydstip dat hy deze omwandeling zal hebben volbragt.

Uit deze verhalen besloot men, dat er een zeer groot meer moet bestaan, dat misschien door rivieren met de zee gemeenschap heeft, en welke men met stoomboten zou kunnen opvaren, zoo men derzelver uitmonding in de zee kende. Dientengevolge werd er [illegible] eene expeditie naar die streek gezonden, waar de inboorlingen het meer hadden aangeduid; doch deze expeditie ontmoette op weg vyandelyke volksstammen, die dezelve noodzaakten terug te keeren.— Men had gedacht, dat het engelsch bestuur eene nieuwe expeditie langs een anderen weg zou beproeven, maar zulks heeft tot nog toe geen plaats gehad.

Aangaande de vaart op de rivier de Niger, hiervan had men de gunstigste gedachten, toen de engelsche expeditie die rivier opvoer. Ter plaatse, waar die rivier niet meer bevaarbaar is voor houten stoomboten, daar dacht men de yzeren stoomboten te bezigen. Er waren geleerden aan boord, die nieuwe planten en gewassen uit het binnenland van Afrika dachten optesporen, doch een onvoorzien ongeluk overkwam deze expeditie in het heete en vochtige Nigerdal. De koorts openbaarde zich aan boord der vaartuigen; manschappen, officieren, ingenieurs, de geleerden allen werden door dezelve aangetast, en de sterfte was verschrikkelyk. Het verlies van zoo vele menschen levens en het nutteloos verspillen van zulk eene groote som gelds hebben Engeland, naar het schynt, voor langen tyd de lust ontnomen, om deze opsporingen nogmaals te ondernemen.

Hoe het afgeloopen is met de modelplantagien, die dezelve op den oever der Niger heeft aangelegd, hierover hebben wy in langen tyd niets gelezen. Men dacht dat deze expeditie met eene andere bemanning zou hervat worden, namelyk dat men jonge kleurlingen uit de West-Indien, of uit Guinea, tot ingenieurs op de stoomboten zou opleiden en dezelve met negers zou bemannen. Deze lieden zouden beter bestand zyn tegen het heete en vochtige klimaat van het Nigerdal dan de Europeërs;

dit heeft echter tot nog toe ook geen plaats gehad.

Het zal belangryk zyn te vernemen of Engeland de nasporingen naby den Zuidpool zal voortzetten. Indien men ergens op de kust van het nieuw ontdekte Poolland eene ankerplaats kon vinden, dan zou men waarschynelyk den Zuidpool kunnen bereiken door middel van eene landexpeditie, aangezien de zeekust van het Zuidland niet verre van dezen pool verwyderd is.

Van de opgravingen te Ninivé, door den franschen Consul te Mosul bewerkt, heeft men de gunstigste gedachten. In den aanvang was hy ongelukkig. De muren met basreliefs, die hy had laten opgraven, waren ondersteund door paalwerk. De pacha van Mosul, een bygeloovige Turk, dacht dat het graven naar schatten het eenigste doel was der Europeërs. Hy gebood het werk te staken, en het paalwerk, dat deze basreliefs ondersteunde, werd weggenomen. Hierdoor vielen deze muren in, en het beeldwerk verbryzelde.— Dit was een jammer voor de kennis der oudheid. Men denkt, dat de daarop voorkomende beelden vorsten voorstelden uit de dinastie van Semiramis. Er werden echter eenige afteekeningen van dezelven gemaakt. Tot geluk voor de wetenschap overleed de Pacha van Mosul en werd door een liberaal jong mensch opgevolgd. Hierop zyn de opgravingen weer voortgezet, en een nieuw aangekomen fransche teekenaar teekent de basreliefs af, naar mate zy opgedolven worden. Deze opgravingen kunnen ook belangryk worden voor de bybelsche oudheid. Mogelyk vindt men onder de basreliefs, die de overwinningen der assyrische koningen voorstellen, wel die der wegvoering van de tien stammen Israëls naar Assyriën.

De expeditie van oudheidkundigen, onder Lepsius, is, volgens de jongste berigten, uit Opper Egypte met eene karavaan door de woestyn naar Nubiën vertrokken. Dezelve had in Opper Egypte een groot getal rotstempels, graven en andere gedenkstukken onderzocht, die tot nog toe door geen reiziger bezocht geweest waren.— Dezelve heeft van de opschriften en basreliefs kopyen gemaakt, die thans tot voorwerpen van studie voor de oudheidkunde zullen verstrekken.

In een' byzonderen brief van het *Journal des Débats* vindt men de volgende byzonderheden: " Sedert het vorige jaar had ik de Koningin Isabella niet gezien. Zy is ryziger geworden, en hoewel zy eene bleeke kleur heeft, draagt zy uiterlyke blyken, dat zy sedert de reis naar Barcelona eene volkomene gezondheid geniet. Men zegt, dat de trekken van haren mond en kin haren koninklyken vader herinneren; maar haar voorhoofd, hare oogen, hare glimlach, hare stem vooral zyn die harer moeder, welke zy tot in de minste bewegingen tracht na te volgen. By haren jeugdigen leeftyd reeds met den last der staatszaken bezwaard en te midden van de stormen der omwentelingen opgegroeid, kon het wel niet verwonderen, dat men by eene gelegenheid als de tegenwoordige, zekere zwaarmoedigheid op haar gelaat opmerkte.

" Sedert de treurige gebeurtenissen van het vorige jaar arbeidt de Koningin nooit meer alleen met een harer ministers, maar zyn altyd twee hunner tegelyk in het kabinet. Zy legt, naar men verzekert, veel geschiktheid en scherpzinnigheid voor staatszaken aan den dag. Als het belangryke zaken geldt, houdt zy altyd de stukken onder zich, ten einde die met bedaardheid te onderzoeken. Het laat zich gemakkelyk begrypen, dat hare moeder steeds hare leidsvrouw en raadgeefster is. Zy toont een eerbied en gehechtheid voor deze, die zich geen enkel oogenblik verloochent, en tracht haar vooral ook in den moed en de vastheid van karakter, die de koningin Maria Christina by zware beproevingen, zoo als tydens de omwentelingen van la Granja en Barcelona, steeds heeft aan den dag gelegd, op zyde te streven.

" De Koningin is met een allergelukkigste geheugen begaafd. Men verhaalt daarvan bewonderenswaardige stalen. Het is volgens geloofwaardige lieden gebeurd, dat zy een aantal verzen van den dichter Ochoa, na die slechts eenmaal gelezen te hebben, uit het hoofd opzeide. Al de namen der lieden, die zy eenmaal gezien heeft, zyn in haar geheugen gegrift. Zy heeft zich zeer op het bestuderen der constitutionele instellingen van Frankryk en Engeland toegelegd, en is misschien de eenige in Spanje, die de geheele grondwet van 1837 en de reglementen der beide kamers van buiten kent. Nu er sprake is, om de Spaansche staatsregeling meer op de leest der Fransche te schoeijen, laat men haar, het *Traité de la confection des lois*, vertalen, dat eenige jaren geleden ten gebruike van de Fransche kamer van vertegenwoordigers door haren secretaris Valette is opgesteld."

Men leest in den *Courrier* van Lyon: Naar men ons uit eene der steden in het midden des lands verhaalt, is de heer Berryer op dit oogenblik hier, alwaar hy eene zeer gewigtige en vooral zeer orginele zaak bepleiten zal. Het betreft een' schatryken persoon, die zyne vrouw begon moede te worden; en daar de Fransche wet geene andere scheiding dan die van tafel en bed veroorlooft, kreeg hy in de gedachten, om naar Zwitserland te gaan, en er zich te laten naturaliseren: want naar de Zwitsersche wetten is de echtscheiding geoorloofd. Onze man, eens genaturaliseerd, redeneerde aldus: de vrouw volgt den staat van haren man. Ik ben een Zwitser, by gevolg is myne vrouw eene Zwitsersche, by gevolg is zy aan de wetten van dat land onderworpen, en ten gevolge daarvan, kan ik eene echtscheiding verkrygen. Zoo gezegd, zoo gedaan, en na de echtscheiding verkregen te hebben, trouwde deze man op nieuw in eene stad, naby die, waar zyne eerste vrouw woonde. Groot schandaal, aanklagt wegens bigamie, vervolging van het publiek ministerie, eerst met kracht begonnen, naderhand hangende gebleven; het was een zeer ingewikkeld geval. Onder deze bedryven sterft de tweede vrouw maar de dolleman neemt eene derde, doch bezwykt zelf onder de kluisters van dit laatste huwelyk. Thans ziet men de kinderen van drie vrouwen opkomen, om elkander de nalatenschap te betwisten; de eersten willen alles hebben, de anderen willen tot hun aandeel toegelaten worden, enz. Van dáár het ontstaan der vraag, om te weten: of de naturalisatie van den man regtens die van de vrouw medebrengt, zoodat zy de hoedanigheid van Fransche verliest, indien het haren heer en meester behaagt een Turk of Moor te worden?

Een Logement in Nieuw-York.

De logementen en herbergen of hotels garnis in Nieuw-York kunnen ongeveer 20,000 menschen huisvesten, en nogthans is het voor de reizigers dikwyls zeer moeijelyk, om een verblyf te vinden; want veeltyds komen vier of vyfhonderd vreemdelingen langs de spoorwegen en met de stoomboten in de stad. Dagelyks ontstaan hier ook nieuwe hotels, en het voornaamste is, nog steeds, dat van den Heer Astor (van Hanau in Hessen), hetwelk 700,000 dollars (1,750,000 gulden) gekost heeft, en door den eigenaar aan zynen zoon is ten geschenke gegeven, die reeds aan de stad Nieuw York voor belastingen is aangeschreven in verhouding van een vermogen van vyf millioen gulden.

Astor house is ingerigt voor reizigers en andere logeergasten. Het gebouw heeft eenen voorgevel van 200 voeten lang, die het schoonste sieraad van Broadway uitmaakt. De grootte, de eenvoudigheid en gelykvormige bouwtrant geeft aan het gebouw eene zekere trotschheid, en de Heer Astor zou geen grootscher gedenkteeken van zyn verbazend vermogen en zyne welvaart hebben kunnen stichten, dan dit etablissement, hetwelk gedurende eeuwen, tot het welzyn van de levenden, zal bydragen.

De inwendige inrigting overtreft alles, wat wy tot heden van dien aard gezien hebben. Het paleis bevat 300 kamers, waaronder de kleine vertrekjes zoowel gerekend zyn als die van eene aanmerkelyke grootte, zoo als de eetzaal voor de heeren, die 400 voeten lang 41 breed en 19 hoog is. Al de kamers ontvangen het licht van buiten, en zyn met eene stookplaats en andere gemakken als schellen enz. voorzien.

De keuken van het gebouw is op eene wyze ingerigt, dat de keukenvorst, een kunstenaar van beproefde bekwaamheid, met eenen oogopslag al zyn onderhoorigen zien kan. Behalve de gewone keukenbenoodigdheden, heeft men hier insgelyks nog eenen stoomtoestel, waardoor de groenten en vleeschgeregten enz. gekookt worden, terwyl het schitterende licht van het gas overal de uitmuntendste zindelykheid als in het heerlykste daglicht stelt. Onder de keuken bevinden zich de waschkamers, die een belangryk gedeelte van het etablissement uitmaken, en alwaar, door de menigte der verwarmingtoestellen en door het vermogen van den stoom, het linnen en tafelgoed, na verloop van een half uur gewasschen, gedroogd en opgemaakt is, om op nieuw gebruikt te kunnen worden.

Het linnen droogt men op de volgende wyze: hiertoe spreidt men hetzelve op rollen, die in een vertrek, hetwelk met stoom verwarmd wordt, ronddraaijen, zoodat hetzelve in den tyd van vyf minuten droog is. Op eenige afstand en onder dit gedeelte vindt men de stoommachine, die het water naar alle vier gedeelten van het gebouw voert, de keuken en de waschhuizen met stoom voorziet, de messen en vorken, zoowel als de schoenen en laarzen schoon maakt, enz. terwyl er nog bovendien andere werkzaamheden door verrigt zouden kunnen worden, zoo men zulks noodig achtte,

De logeerkamers voor de vreemdelingen zyn zeer voortreffelyk ingerigt, doch zonder overtollige pracht. Al de meubelen zyn van notenboomenhout en donker gekleurd, terwyl de spiegels insgelyks in lysten van dat hout gevat zyn. De spiegel, die zich in de gezelschapszaal voor de dames bevindt, is zeker wel de grootste in de Vereenigde Staten, daar hy 120 duimen hoog en 72 duimen breed is. Al het ameublement heeft 90,000 dollars (225,000 gulden) gekost, en het aantal bedienden bedraagt tachtig personen. Er zyn aan het huis 400 sloten, en daaronder vindt men geene twee, die met denzelfden sleutel geopend kunnen worden. Het groote portaal van het huis rust op marmeren kolommen, en insgelyks is de grond daarvan met marmeren steenen geplaveid.

PARAMARIBO, 27 *Jan.* 1845. Gedurende het jaar 1844, zyn ingeschreven als:

Geboren:	287	personen.
Overleden	371	„
Gemanumitteerd	146	„
Aangekomene Passagiers	149.	
Vertrokkene	„	111.

Aangekomene Schepen	142.
Vertrokkene „	158.

Uitgevoerd aan:

Suiker	35,413,280	lb.
Koffy	1,958,309	„
Katoen	1,112,339	„
Kakao	72,616	„
Rum	30,754	Gallons.
Melassie	1,073,777	„

In 1843 bedroeg de uitvoer als volgt:

Aan Suiker	32,163,616	lb.
„ Koffy	3,624,587	„
„ Katoen	897,357	„
„ Kakao	123,093	„
„ Rum	28,833	Gall.
„ Melassie	937,384	„

Kanarische Eilanden.

TENERIFFE. Een Duitsch reiziger deelt omtrent zyn bezoek van dit eiland het volgend verhaal mede:

Als men eenigen tyd aan boord is geweest, doet het land zich altyd gunstig voor; en hoe kaal en verlaten zich ook deze rots voordoet, levert hy den zeeman immer een welbehagelyk gezigt op.

Teneriffe is in alle opzigten het belangrykste der Kanarische eilanden. De bevolking is byna gelyk aan de helft van de overige eilanden te zamen, 80 of 90,000 zielen op naauwelyks 200,000. De opbrengst gaat ook die van de andere eilanden verre te boven. Het levert onder anderen 25,000 pypen wyn op, dat is zesmaal meer dan de overige te zamen, ja nog meer dan de Kanarische en Azorische eilanden, Madera er onder begrepen, dat jaarlyks 15,000 pypen wyn oplevert. Teneriffe is ook het vereenigingspunt van den handel van al deze eilanden, en tevens de zetel der regering, van de krygslieden, der geestelykheid en der regterlyke magt. Het is zelfs by vergelyking het punt van verlichting, want te Laguna is eene Hoogeschool.

Evenwel zal Teneriffe wel altyd van weinig belang blyven. De vulcanische grond is meest kaal, en als men de piek, aan welke het zyn' naam heeft gegeven, uitzondert, is er weinig bevalligheid of frischheid aan het landschap. Het gebrek aan water is er groot, de bronnen zyn er zeldzaam en de regenbakken voorzien in de behoefte der inwoners. De hoofdstad Santa Cruz wordt van water voorzien door eene waterleiding, die op meer dan eene myl afstands een geringe straal slecht brak water afvoert, dat na twee dagen inschepings niet meer drinkbaar is. Laguna de tweede stad, heeft haren naam van een' kleinen poel, die echter in dit land nog een soort van wonder is, zoo zeldzaam is er het water. Vandaar is het plantenryk overal schraal en dezelfde boomen, die aan den Nyl of in Griekenland sierlyk en krachtig opwassen, zyn hier onderblyfsels.

Er is echter een punt dat zekere beroemdheid heeft, namelyk de vuurspuwende berg, wiens uitbarstingen somtyds verschrikkelyke tooneelen hebben veroorzaakt. In 1705 verdween eene gansche stad, en werd als Herculanum onder lava en asch begraven. Sedert 50 jaren rookt de berg slechts, maar geeft geene vlammen op, en in een vermoeijende reis van twee dagen kan men den top bereiken.— De piek is ruim 3,700 Ned. ellen hoog.— De hoogste gedeelten zyn het beeld van een woestyn; men vindt er groote stukken basalt, die de vormen van oude Gothische kasteelen en torens opleveren. Wy vernachtten aan de zoogenaamde Engelsche station, zynde eene ruimte tusschen 3 of 4 geweldige brokken basalt. Onze gidsen waren onvermoeid, en hoe dun gekleed, bleven zy den nacht door by een klein vuur hunne sigaren rooken, en met Spaansche deftigheid redeneren, schoon het door hun medegevoerde water bevroor.

Des morgens ten vier ure kwamen zy ons wekken om de zon te zien opgaan.— Nu begonnen onze wezenlyke vermoeijenissen. Wy moesten den piek beklimmen, die uit kleine losse steenklompen bestaat, tusschen welke diepe scheuren zyn. Wy tobden met duizelingen, pynlyke verdooving der ledematen, moeijelyke ademhaling en geweldige hartkloppingen. Eindelyk bereikten wy na vier uren den top, en zagen by heerlyk weder een ruim vergezigt zich voor ons ontwikkelen. Maar het beloont de moeite niet, de geest moge zich verwonderen, maar het oog ziet liever vormen en kleuren, dan een' oneindigen horizon, in welken zich alles verliest.

Na een uur rust binnen in den krater, eene met asch bedekte diepte, waarin eenige spleten, uit welke heete zwaveldampen zich opgeven, begonnen wy den berg af te dalen. Dit ging gemakkelyker, 's middags waren wy aan het Engelsche station en namen hier onze muilezels, waarmede wy 's nachts te Oratava binnen kwamen.

Wat deze eilanden uit een staatkundig, of handels-, of dergelyke oogpunten aangaat, dat zyn daar wel bekende woorden, maar de zaken ontbreken. Wy vraagden den tolbeambten de lyst der inkomende en uitgaande regten, maar men antwoordde dat het bestuur zich daarmee niet ophield. Het leger ontvangt naauwelyks een vierde van zyne bezoldiging. Een ongelukkige oorlogsbrik ligt al drie jaren voor Santa Cruz ten anker, al het volk is verloopen, en als hy naar Spanje werd opgeroepen, zou hy het anker niet kunnen ligten uit gebrek aan handen. De burgerlyke ambtenaren ontvangen niets, en doen wat zy verkiezen. Men had ons een zadel ontstolen, er waren drie getuigen, die het by den dief gezien hadden. De regter liet ons op onze klagt ons eigendom terug geven, en wat denkt ge, deed hy verder? hy liet de getuigen gevangen zetten en den dief in vryheid, omdat de regter geene kwade vrienden met hem wilde worden.

Een land, dat zoo geregeerd en beheerd wordt, kan noch gelukkig noch te vrede zyn. Ook heerscht er eene hevige ontevredenheid, nog verhoogd door eene omstandigheid, die meer dan eens in de landen der Spaansche heerschappy kan ontstaan, dat namelyk de regering de erfpachten opeischt, waarmede voorheen de goederen der particulieren ten behoeve der geestelykheid waren belast, om jaarlyks een zeker getal missen voor de rust van de zielen der gevers te lezen. Tot hiertoe was die vraag niet aangeroerd; maar tien jaren geleden maakte de regering zich meester van de vaste goederen der geestelykheid. Hare gemakkelykheid op dit punt maakte dat men haar deze berooving te eerder toeliet, omdat zoodoende de eigenaars zouden ontlast worden; maar op die kleine eilanden acht zy zich magtig genoeg om die erfpachten in te vorderen, hetgeen, de goede trouw daargelaten, vele belanghebbenden tegen de regering inneemt, en wel zou kunnen eindigen met ernstige oproeren.—*Overgenomen.*

Weinige personen weten, dat de geschenken, door het Fransch gouvernement aan Abd-el-Kader, na het verdrag van Tafna gedaan, de eerste band tusschen den keizer en den Emir geweest zyn. Toen de voorwerpen van weelde, de wapenen en de kleinnodiën, door Frankryk gezonden, voor de oogen van den krygsman werden uitgepakt, sloeg hy op deze ryke voorwerpen eenen minachtenden blik, koos een zilveren horologie uit en zond het overige aan den keizer als een teeken van onderwerping. Tot dien tyd had Abd-el-Kader, marabout van de sekte der Malekiten, inderdaad in de volslagenste godsdienstige onafhankelykheid geleefd, maar hy achtte het van belang, om zich weder aan het geestelyk opperhoofd van het geloof te vereenigen, aan den paus der Malekiten.— Frankryk verschafte hem juist de middelen daartoe; doch sedert dien tyd zyn de zaken veranderd. Abd-el-Kader, voor een heilig en eerbiedwaardig man erkend, vergenoegt den keizer met weinige kosten.— " Abd-er-Rhaman " zegt het journal *l'Algerie*, " laat ieder jaar den marabout Abd-el-Kader eerbiedig vragen om kleederen, die hy gedragen heeft, met zweet doortrokken en stof bedekt, terwyl de keizer hetzelve aan de hulde der geloovigen ten toon stelt, en eerbiedigt zelfs een vest of een vuile haïck van Abd-el-Kader."

Sints lang gewaagden de Amerikaansche en Engelsche bladen van een stoomwerktuig tot uitgraving en wegruiming van aarde. Het is aanvankelyk op den ooster spoorweg in Engeland beproefd, met uitnemend gevolg. Gedurende 2 maanden, dat de machine werkzaam was, groef zy binnen 12 uren tot 870 ladingen aarde uit, dat is gemiddeld dagelyks 29,000 kubiek voeten. Daar by dien arbeid slechts 2 man bezig waren, vervingen deze 180 werklieden met houweelen en schoppen, daar een man per dag circa 60 kubiek voet aarde wegruimt. Zoodra de machine in beweging gebragt wordt, doet zy 3 werkingen: de schop in de aarde te dryven; die, gevuld zynde, op te ligten, en zydelings in een wagen te ledigen, waarna zy zich omdraait en het werk op nieuw begint. De machine werkt niet enkel regtuit, maar ook naar weerszyden; zy is op 8 paardenkracht berekend, en kost 1000 p. st. van aanschaffing. Zy bespaart niet alleen geld, maar ook 90 pCt. tyd, en, als zy des nachts doorwerkt, eens zoo veel, in welk geval men aan den bovensten kraanarm een licht hecht, dat zich met denzelven wendt, en alle plaatsen, waar het noodig is, beschynt. De machine, waarvan een model met voordeel in de moeijelyke terreinen omstreeks Creil en Clermont, in de spoorweglinie van noordelyk Frankryk gebezigd is, heeft alle door de ondervinding aangewezen verbeteringen ondergaan, zoodat zy thans binnen 12 uren 32 tot 48,000 kubiek voet aarde uitgraaft of wegruimt. Als de machine eenen tegenstand boven hare kracht ontmoet, glydt zy met gemakkelykheid af.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79.